

6. Vilka slags bruk kan beaktas, och är det nödvändigt att visa att varumärket har använts vid försäljning i den aktuella medlemsstaten och skulle import till denna medlemsstat av en enstaka köpare vara tillräckligt?
7. Är det nödvändigt att bortse från bruk som har skett efter att en ansökan om upphävande har getts in även när det gäller att pröva huruvida bruket under aktuell tid var verkligt?

(¹) Om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG, enligt vilken ett direktiv är bindande för en medlemsstat med avseende på det resultat som skall uppnås, medför en skyldighet för medlemsstaterna att iaktta de frister för införlivande som anges i direktiv. Den här aktuella fristen löpte ut den 24 oktober 1998 utan att Republiken Italien hade antagit de bestämmelser som var nödvändiga för att följa de bestämmelser som finns i artikel 5 i det i kommissionens yrkanden nämnda direktivet.

(¹) EGT L 24 av den 30.1.1998, s. 1.

Talan mot Republiken Italien väckt den 19 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-267/02)

(2002/C 219/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Michael Shotter och Claudio Loggi, både i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG (¹) av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet, genom att inte inom föreskriven frist ha antagit, eller i vart fall inte ha meddelat kommissionen, de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5 i nämnda direktiv,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 23 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-268/02)

(2002/C 219/12)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av D. Martin, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (¹) genom att inte anta de lagar och författningar som var nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i varje fall genom att inte informera kommissionen om detta,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införlivandefristen löpte ut den 5 maj 2001.

(¹) EGT L 131, 1998, s. 11.